

Δεύτερον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το ΔΔΔδιέπραξε νομικό σφάλμα κατά την εκτίμηση των διπλωμάτων του. Υποστηρίζει ότι ο καθορισμός της αξίας ενός πτυχίου πρέπει να γίνεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους στο οποίο απονεμήθηκε το πτυχίο αυτό, καθόσον ο καθορισμός αυτός εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών και ότι το ΔΔΔπεριόρισε αυθαίρετως το πεδίο εφαρμογής και διαστρέβλωσε τη σχετική ιταλική νομοθεσία.

Τρίτον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το ΔΔΔπροσέβαλε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά την εκτίμηση της αξίας των διπλωμάτων του και συγκρίνοντάς τα με τα διπλώματα προσώπου που έχει ολοκληρώσει προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών.

Τέταρτον, ο αναιρεσείων αναφέρει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση περιέχει το αντιφατικό επιχείρημα ότι, κατά τη γνώμη του, το ΔΔΔφράινεται να λαμβάνει μεν υπόψη την ιταλική νομοθεσία αλλά να μην εφαρμόζει τη νομοθεσία αυτή για την επίλυση της διαφοράς.

(¹) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2009 — Pilkington Group κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-72/09)

(2009/C 102/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pilkington Group (St Helens, Ηνωμένο Βασίλειο), Pilkington Automotive Ltd (Lathom, Ηνωμένο Βασίλειο), Pilkington Automotive Deutschland GmbH (Witten, Γερμανία), Pilkington Holding GmbH (Gelsenkirchen, Γερμανία), Pilkington Italia SpA (San Salvo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: J. Scott, S. Wisking και K. Φουντουκάκος-Κυριακάκος, Solicitors)

Καθήγ: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως ή, επικουρικώς το άρθρο 1, στοιχείο γ', στο μέτρο που ορίζει ότι η Pilkington παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ πριν τον Ιανουάριο του 1999·

— να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως και/ή να διατάξει ουσιαστική μείωση του προστίμου·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους οι προσφεύγουσες ζητούν, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C (2008) 6815 της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2008, [υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπινάκες οχημάτων (Carglass)] και, ειδικότερα, του άρθρου 1, στοιχείο γ', που αναφέρει ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ καθόσον μετείχαν, από 10 Μαρτίου 1998 έως 3 Σεπτεμβρίου 2002 σε σύμπλεγμα συμφωνιών και/ή εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα υαλοπινάκων οχημάτων στον ΕΟΧ, ή, επικουρικώς την ακύρωση του άρθρου 1, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αναφέρει ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ πριν τις 15 Ιανουαρίου 1999. Επιπλέον και κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του άρθρου 2, στοιχείο γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως, που επιβάλλει πρόστιμο στις προσφεύγουσες, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, ύψους 370 εκατομμυρίων ευρώ και/ή την ουσιαστική μείωση προστίμου.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν έντεκα ισχυρισμούς με την προσφυγή τους, τρεις από τους οποίους αφορούν σοβαρές πλάνες στον χαρακτηρισμό πραγματικών περιστατικών της παραβατικής συμπεριφοράς κατά την απόφαση, επτά από τους οποίους αφορούν πλάνες ως προς τον καθορισμό του προστίμου, ενώ ο τελευταίος αφορά το γεγονός ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως στο σύνολό τους δικαιολογούν την άσκηση από το Πρωτοδικείο της απεριορίστης αρμοδιότητάς του να μειώσει ουσιαστικά το πρόστιμο.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 (¹) δεδομένου ότι εσφαλμένα εκτίμησε τη φύση και συνεπώς υπερεκτίμησε σε μεγάλο βαθμό τη σοβαρότητα ενδεχομένης παραβατικής συμπεριφοράς. Ειδικότερα, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή χαρακτήρισε εσφαλμένα την παραβατική συμπεριφορά η οποία δεν συνιστά πλήρες καρτέλ με προκαθορισμένους κανόνες ούτε διαπνέεται από στόχο καλύπτοντα ολόκληρη την αγορά.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 διότι εσφαλμένα εκτίμησε τη διάρκεια ενδεχομένης παραβατικής συμπεριφοράς των προσφευγουσών και συγκεκριμένα, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε ενιαία και συνεχή παράβαση από τις 10 Μαρτίου 1998 και εφεξής.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 διότι εσφαλμένα εκτίμησε και δη υπερεκτίμησε σε μεγάλο βαθμό την έκταση των επί μέρους ρόλων των προσφευγουσών σε ενδεχομένη παραβατική συμπεριφορά.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων⁽²⁾ καθότι επέβαλε πρόστιμο το οποίο είναι προδήλως υπερβολικό αν ληφθεί υπόψη η συνολική φύση της συμπεριφοράς που περιγράφεται στην απόφαση· ειδικότερα, εκτίμησε το ποσοστό βαρύτητας των οικείων πωλήσεων που θα χρησιμοποιείτο για τον υπολογισμό του προστίμου, σύμφωνα με τις παραγράφους 19 έως 23 των κατευθυντήριων γραμμών περί προστίμων, στο 16 %.

Πέμπτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι λόγω του σφάλματος *supérieur* που περιγράφεται στον δεύτερο ισχυρισμό ανωτέρω, η Επιτροπή παρέβη και πάλι το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων καθόσον υπολόγισε το βασικό ποσό του προστίμου που επέβαλε στις προσφεύγουσες με συντελεστική διάρκεια 4,5 έτη.

Έκτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι δεν έλαβε υπόψη ελαφρυντικές περιστάσεις για τις προσφεύγουσες κατά τον καθορισμό του προστίμου που τους επέβαλε.

Έβδομον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 253 ΕΚ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι χρησιμοποίησε ανακριβή αριθμό σχετικά με τις πωλήσεις προκειμένου να υπολογίσει το πρόστιμο που τους επέβαλε.

Όγδοον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι επέβαλε στις προσφεύγουσες πρόστιμο το οποίο, ανεξάρτητα από

τα επιχειρήματα που διατυπώνονται με τους προεκτεθέντες ισχυρισμούς, είναι προδήλως δυσανάλογο λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως.

Ένατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων καθότι το πρόστιμο που τους επέβαλε είναι άκρως υπερβολικό αν ληφθεί υπόψη η υποχρέωση που υπέχει η Επιτροπή από το κοινοτικό δίκαιο να επιφυλάσσει ίση μεταχείριση στα μέρη οσάκις επιβάλλει πρόστιμα κατά το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Δέκατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 καθώς και την παράγραφο 32 των κατευθυντήριων γραμμών περί προστίμων καθότι τους επέβαλε πρόστιμο το οποίο υπερβαίνει το όριο που προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις.

Ενδέκατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το πρόστιμο που τους επεβλήθη είναι εν πάση περιπτώσει, προδήλως δυσανάλογο· υπερβολικό και ακατάλληλο, και κατά συνέπεια ζητούν από το Πρωτοδικείο να ασκήσει την απεριόριστη αρμοδιότητά του κατά το άρθρο 229 ΕΚ και το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και να μεταρρυθμίσει το ύψος του προστίμου, μειώνοντάς το σημαντικά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

(²) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο καθορισμού των προστίμων που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της *Compagnie de Saint-Gobain* κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2009

(Υπόθεση T-73/09)

(2009/C 102/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Compagnie de Saint-Gobain* (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Hubert και E. Durand, δικηγόροι)